29/10/2019

Η εορτή της Αγίας Αναστασίας της Ρωμαίας στην Τριλοφιά

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Τρίτη 29 Οκτωβρίου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων **τέλεσε τη θεία λειτουργία και κήρυξε το θείο λόγο στον Ιερό Ναό του Αγίου Νικολάου Τριλοφιάς** επί τη εορτή της Αγίας Αναστασίας της Ρωμαίας.

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΒΕΡΟΙΑΣ:

Ἑορτάζει καί τιμᾶ σήμερα ἡ Ἐκ-κλησία μας καί ἰδι-αιτέρως ἡ ἐνο-ρία σας τή μνήμη τῆς ἁγίας Ἀνα-στασίας τῆς Ρω-μαί-ας, τῆς θαυμα-τουρ-γοῦ. Τι-μᾶ τή μνήμη μιᾶς ὁ-σίας καί μάρτυρος, ἡ ὁποία ἔλαβε, ὅπως λέγει ὁ Συμεών ὁ Μετα-φρα-στής στό ἐγκώμιό της, τριπλό τόν στέ-φανο τῆς δικαιοσύ-νης ἀπό τόν ἀθλοθέτη καί ἀγωνοθέτη Θεό, γιά τήν παρθενία της, γιά τήν ἄσκησή της καί γιά τό μαρτύριο καί τή θυσία της χά--ριν τῆς πί-στεως καί τῆς ἀγάπης στόν Χριστό.

Κόρη εὐγενοῦς καί ἀρι----στοκρα-τικῆς οἰκο-γε-νείας ἡ ἁγία Ἀναστα-σία δέν ἔκανε τίποτε ἀπό ὅσα ἔκα-ναν καί κάνουν οἱ νεαροί βλαστοί τῶν πλουσίων οἰκογενειῶν. Δέν ἔκανε οὔτε ὅσα κά-νουν ἐκεῖ-νοι πού θέ-λουν νά δια-κριθοῦν καί νά ξεχωρί-σουν στή ζωή τους. Ἀν-τί-θετα ἔκανε ὅ,τι ἦταν δυνατό γιά νά μείνει ἀνεπηρέαστη ἀπό τά ὑλι--κά ἀγαθά καί τή δό-ξα τοῦ κό-σμου, καί γι᾽ αὐτό ἐγκατέ-λει-ψε τά πάν-τα καί ἀφιε-ρώθηκε σέ νεαρή ἡλι-κία στήν ἄσκηση καί στήν προ-σευχή.

Ζῶντας ὅμως σέ μία ἐποχή δύ-σκολη γιά τήν Ἐκκλησία, σέ μία ἐποχή διωγμῶν, δέν ἦταν δυ-να-τό νά μείνει ἀνεπη-ρέ--αστη ἀπό τίς ἐξω-τε-ρι-κές συνθῆκες. Ἡ νεα-ρή παρ-θένος κατηγορή-θη-κε στόν αὐ-το-κράτορα ὡς χριστιανή καί τῆς ζητήθηκε νά θυσιάσει στά εἴδωλα, ἐάν ἤθελε νά μήν ὁδηγηθεῖ στό μαρτύριο.

Γιά τήν ἁγία Ἀναστα-σία δέν ὑπῆρ-χε καμία πε-ρίπτωση νά ἀρνη-θεῖ τήν πίστη της. Εἶχε ἤδη ἀρνη-θεῖ τόν κόσμο καί τά ἀγαθά του χάριν τοῦ Χριστοῦ. Εἶχε ἀρνηθεῖ

τόν ἑαυτό της χάριν τῆς ἀγάπης του. Εἶχε ἤδη βιώ-σει μέσα ἀπό τήν ἄ-σκηση τά παθήματά του. Τῆς ἔμε-νε μόνο νά δεχθεῖ καί στό σῶμα της τά στίγ-ματα τοῦ Ἰη-σοῦ, ὅπως λέει καί ὁ ἀπό-στολος Παῦλος, γιά νά ἀνα-δειχθεῖ ὄντως τέ-κνο τῆς Ἀνα-στάσεως τοῦ Χρι-στοῦ, πράγμα τό ὁποῖο συνέβη μέ τό μαρ-τύριό της.

Αὐτή ἦταν ἡ ζωή τῆς ἁγίας Ἀνα-στα-σίας, μία ζωή ἀντίθετη πρός τή ζωή τῶν ἀνθρώπων τῆς ἐποχῆς μας καί πρός τή δική μας ζωή. Γιατί πολλές φορές καί ἐμεῖς ἀνα-ζητοῦμε τή διάκριση καί τήν προ-βολή στή συσ-σώ-ρευση ἀγαθῶν, στή συγκέντρωση προσόν-των καί τίτλων, στή διεύ-ρυνση τῶν κοινω-νι---κῶν ἐπαφῶν καί γνωριμιῶν. Καί γιά νά ἐπιτύχουμε τόν σκοπό αὐτό ἀγωνιζόμασθε καί ἀγω-νιοῦ-με, κοπιάζουμε καί μοχθοῦμε, δα-πα-νοῦμε χρόνο καί χρήματα καί δα-πα-νώμεθα πολλές φορές ψυ--χι-κά καί πνευματικά, καί στό τέλος δέν ἐπι-τυγχάνουμε τόν σκοπό μας, γιατί ὅλα ὅσα κά-νουμε εἶναι ἐπι-διώ-ξεις κο-σμικές καί γήινες πού ἔχουν ἕνα τέλος καί πού σβύνουν μέ μία ρο-πή τοῦ ἀνέμου, ὅπως λέγει ὁ ἱερός ὑμνογρά-φος.

Τήν πραγματικότητα αὐτή τή δια-πιστώ-νουμε στίς χι-λιά-δες ἱστο--ρικά παρα-δείγ-ματα ἀνθρώπων σπουδαίων καί ἰσχυρῶν κατά κό-σμο πού ξεχά-στη-καν καί ἡ μνήμη τους ἔσβυ-σε, ἐνῶ ἀντί-θετα πα-ρα-μένει ἀνεξά-λη-πτη ἡ μνήμη ἀν-θρώ--πων πού δέν ἐπιδίωξαν οὔτε τή φήμη οὔτε τή δόξα οὔτε τή διά-κριση καί προ-σπά-θησαν μέ κά--θε τρό-πο νά ζήσουν ἀφοσιω-μένοι στήν πί-στη καί τήν ἀγάπη στόν Χρι-στό.

Εἶναι αὐτό ἀκριβῶς πού βλέπου-με καί στήν πε-ρί-πτωση τῆς ἑορτα-ζο--μέ-νης σήμερα ἁγίας Ἀνα-στα-σί-ας, πού ὄχι μό--νο δέν ἐπιδίωξε κα-μία κοσμική τιμή καί διά--κριση, ἀλλά ἀρνή-θη--κε καί ὅσα εἶχε.

Τά ἀρνήθηκε ὄχι βε-βαί-ως γιατί τά ὑποτι-μοῦ--σε, ἀλ-λά γιατί πί-στευε ἀ-κρά-δαντα στόν λόγο τοῦ Χριστοῦ «τί γάρ ὠφε--λήσει ἄνθρω-πον ἐάν κερ-δίσῃ τόν κό---σμον ὅλον καί ζη-μι--ω-θῇ τήν ψυχήν αὐτοῦ;» Τά ἀρ-νή-θηκε γιατί γνώ--ριζε ὅτι ἡ ἄρ-νη-ση τοῦ Χριστοῦ ἰσοδυ-να-μοῦ--σε μέ τήν ἄρνηση τοῦ πιό πολύτιμου θη-σαυροῦ πού μπορεῖ νά ἔχει στήν κατοχή του ὁ ἄνθρωπος. Γι᾽ αὐτό καί ἐπέλεξε τό μαρτύριο· για-τί θά τῆς στεροῦσε ὅσα εἶχε οὕτως ἤ ἄλλως στερηθεῖ αὐτο-βούλως, ἀλ-λά θά τῆς δια-σφάλιζε τόν πολύ-τι-μο μαργα-ρί-τη, θά τῆς διασφάλιζε τόν θησαυ-ρό τῆς πίστε-ως καί τῆς ἀγάπης στόν Χριστό. Καί μαζί μέ αὐ-τόν θά τῆς δια-σφάλιζε καί τή δόξα πού χαρίζει ὁ Θεός σέ ὅσους τόν ὁμολογοῦν.

Τιμῶν-τας σήμερα καί πανηγυ-ρί--ζοντας τή μνήμη τῆς ἁγίας Ἀνα-στα-σίας τῆς Ρωμαίας, ἄς ἀκολου-θή--σου-με τήν προτροπή τοῦ ἀπο-στόλου Παύλου καί ἄς ἀναθεωρή-σουμε τήν «ἔκβασιν τῆς ἀνα-στρο-φῆς» της, ἀναθεω-ρῶν-τας συγχρό-νως καί τή δική μας ζωή. Ἄς ἐξε--τάσουμε ποιές εἶναι οἱ δικές μας προτεραιό-τητες καί ποιές οἱ δικές μας ἐπιδιώξεις. Ἄς ἐξε-τά-σουμε ποιά εἶναι ἡ

θέ--ση πού κατέχει ὁ Θε-ός καί ἡ ἀγάπη του στή ζωή μας. Ἄς ἐξε-τά-σου-με ἄν αὐτά πού μᾶς δη-μιουργοῦν ἄγχος καί ἀγωνία εἶναι ἡ ἐπι-δίω-ξη τῶν ὑλικῶν ἀγα-θῶν ἤ τῆς κοσμικῆς δόξης, καί ἄς προσπαθήσουμε νά ἐπαναπροσ-διο-ρίσου-με τή ζωή μας ζητῶ-ν-τας τή χάρη καί τίς πρε-σβεῖες τῆς ἁγίας Ἀνα-στα-σίας, ὥστε νά ἀξιω-θοῦμε καί ἐμεῖς τῆς βα-σιλείας τοῦ Θεοῦ στήν ὁποία χαίρει καί εὐ-φραί-νεται καί ἡ ἴδια αἰωνίως.